

ת"פ 19447/04/16 - מדינת ישראל נגד ביקן הולדינגס בע"מ, חן חיה מסילתי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 19447-04-16 מדינת ישראל נ' ביקן הולדינגס
בע"מ ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת שרה מאירי מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד בוריס סברדליק נגד
	1. ביקן הולדינגס בע"מ 2. חן חיה מסילתי ה
הנאשמים	הנאשמת 2 ע"י ב"כ עו"ד דורון אלמוג

גזר דין

א. ביום 1.5.18 הורשעה הנאשמת 2 בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום: אחריות נושא משרה לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 9(א) לחוק עבודת נשים, יחד עם סעיפים 14 ו-15.

ב. ביום 12.6.18 טענו בפנינו הצדדים לעונש:

המאשימה טענה כי יש להרשיע את הנאשמת 1, חברה בפירוק, שהכנ"ר הודיע עוד בדיון קודם כי אין ענין בניהול ההליך מטעמו היות וקופת הפירוק ריקה. לפיכך, ביקשה כי הנאשמת 1 תורשע ויוטל עליה קנס לפי שק"ד ביה"ד.

באשר לנאשמת 2 - זו ניהלה הליך מלא. החוק תכליתו להגן על האישה העובדת.

בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב בערך החברתי הגבוה שנפגע מביצוע העבירה, בהתיחס לסעיף 40(ג) בחוק העונשין.

יש לבחון האם יש מקום להחרגה מהמתחם שביקשה המאשימה, כאשר יש צורך בהתרעת רבים, מה שיושג בהחמרה בעונשן של הנאשמות.

המאשימה מבקשת לקבוע מתחם בטווח בין 50%-70% מגובה הקנס המכסימלי שהוא 75,300 ₪ לעבירה אחת.

בתוך המתחם ביקשה המאשימה להשית קנס עונשי שבין 37,600 ₪ ועד 52,710 ₪ ועתרה לקנס בגובה של 45,180 ₪.

כן עתרה להורות לנאשמת 2 לחתום על כתב התחייבות שלא תעבור עבירה במשך 3 שנים מסוג העבירות שבכתב האישום, שאחרת תחוייב בקנס המכסימלי שלצידה.

ככל שלא ישולם הקנס, ביקשה מאסר של 90 יום עפ"י סעיף 71 לחוק.

הנאשמת 2 טענה כי היא נורמטיבית כבת 37, עו"ס, גרושה ואם לתינוק בן 9 חודשים, מעולם לא עברה על החוק וללא הרשעות. תכלית החוק ברורה לה ועוד בשלב חקירתה הביעה חרטה עמוקה, כשלרוע מזלה הסתבכות עסקית גררה אותה להליך פלילי במשך 6 שנים לאחר ביצוע עבירה, שלא ידעה שביצעה.

העסק נסגר וכלל העובדים, גברים ונשים חדלו ביום אחד מעבודה, כך שהעובדת לא פוטרה על רקע הריגה, אלא עקב קריסת הנאשמת 1.

לא היתה לנאשמת 2 כל דרך למנוע הפיטורים ומחדלה, שלא ביקשה היתר.

משמונה מפרק נחסמה אפשרותה לבקש היתר רטרואקטיבי.

הנאשמת 2 ניהלה ההליך ע"מ לנסות ולשכנע כי לא מדובר בפיטורי עובדת בהריון, אלא גם הנאשמת 2 היתה קורבן לקריסה, כשאין מקום להיתר במקרה בו העסק נסגר.

משחלפו 6 שנים מביצוע העבירה ומשהנתבעת 2 מנסה לשקם חייה מאז, ביקשה להתחשב בכך, כשבדעתה להמשיך בלימודים אקדמאיים ולפיכך, להרשיעה ללא הרשעה.

כן ביקשה לקבוע את מתחם הקנס ברף התחתון לאור הנסיבות, בטווח של 10-15% מהקנס, ע"מ לאפשר לה להמשיך לחייה, לאחר שנים ארוכות בהן היא נושאת אות קין של הליך פלילי, רק משטעתה בתום לב ללא ידיעה וכוונה לעבור על החוק.

הנאשמת מסכימה לחתום על התחייבות שלא לחזור על ביצוע העבירה.

הנאשמת טענה כי לא רצתה לפגוע באף עובד, ודאי לא באישה בהריון. לו היתה מבינה שעשתה טעות יכול להיות שהיתה מתקנת. החיים שלה קרסו והיא מנסה ל"הרים" עצמה.

ג. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, נסיבות האישום כמו גם העובדה כי הנאשמת ניהלה ההליך במלואו - אני קובעת את מתחם הענישה בין המתחם שבטיעוני המאשימה, למתחם שבטיעוני הנאשמת 2, ובין

הסך של 45,180 ₪ לסך של 12,295 ₪.

בהתחשב בכך כי עסקין בחיסול הנאשמת 1, כך שלכל עובדיה הופסקה העבודה, בכך כי הנאשמת 1 בהליכי פירוק, בכך שמשחוסלה הנאשמת 1 לא נהיר מה יכלה הממונה לקבוע בנסיבות ובכך כי הנאשמת 2 עברה מחד הליך אישי עמו התמודדה ומנגד, ניהלה הליך משפטי מלא, כמו גם שיקולי ההרתעה מחד ומאידך, משעסקין בעסק שנסגר - בשוקלי כל אלה וכל טיעוני הצדדים, מצאתי להשית על הנאשמת הקנס בסך של 18,810 ₪, סכום שישולם ב-10 תשלומים שווים חודשיים ורצופים, החל מ-8.9.18.

כן תחתום הנאשמת על התחייבות שלא לעבור עבירה מסוג העבירות שבכתב האישום, אחרת תשא בקנס המירבי שלצידה של העבירה.

הנאשמת תחתום על ההתחייבות ותקבל שוברי התשלום בפנייתה למזכירות ביה"ד, לא יאוחר מ-19.7.18.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

ק: מירי ק.